

ARGONAVTICON LIBER I, 531—596

- imposuit; durum vobis iter et grave caeli
institui. sic ecce meus, sic, orbe peracto
Liber et expertus terras remeavit Apollo.[’]
dixit et ingenti flammantem nubila sulco
derexit per inane facem, quae puppe propinquaque
in bifidum discessit iter fratresque petivit
Tyndareos, placida et mediis in frontibus haesit
protinus amborum lumenque innoxia fundit
purpureum, miseris olim implorabile nautis. 565
- Interea medio saevus permissa profundo
carbasa Pangaea Boreas speculatus ab arce
continuo Aeoliam Tyrrhenaque tendit ad antra
concitus. omne dei rapidis nemus ingemit alis,
strata Ceres, motuque niger sub praepete pontus.
aequore Trinacrio refugique a parte Pelori
stat rupes horrenda fretis, quot in aethera surgit
molibus, infernas totidem demissa sub undas., 575
nec scopulos aut antra minor iuxta altera tellus
cernitur. illam Acamans habitat nudusque Pyracmon,
has nimbi ventique domos et naufraga servat
tempestas; hinc in terras latumque profundum
est iter, hinc olim soliti miscere polumque
infelixque fretum (neque enim tunc Aeolus illis
rector erat Libya cum rumperet advena Calpen
Oceanus, cum flens Siculos Oenotria fines
perderet et mediis intrarent montibus undae), 580
intonuit donec pavidis ex aethere ventis
Omnipotens regemque dedit, quem iussa vereri
saeva cohors; tum monte chalybs iterataque muris
saxa domant Euros. cum iam cohibere frementum
ora nequit, rex tunc aditus et claustra refringit
ipse volens placatque data fera murmura porta., 585
590
595